

Date : November 26, 2011

Press Clipping

Media Title : Naew Na

Page : No. 14

ไม่ใช่เรื่องง่ายนักสำหรับผู้หญิงคนหนึ่งที่จะก้าวสู่ตำแหน่งสูงสุดขององค์กรได้โดยมีเพียง “ความสามารถ” เป็นตัวชี้วัด ในขณะที่สังคมกำลังมีข้อกังขาว่า “ผู้หญิงเป็นผู้นำได้จริงหรือ?” วันนี้ Be my Guest มีบทสุจิของ “เรวดี วัฒนาธรัพย์” กรรมการผู้จัดการ บริษัท บาร์เทอร์คาร์ด (ประเทศไทย) จำกัด วัยเพียง 29 ปี ที่จะเป็นตัวอย่างให้คุณผู้อ่านทั้งหญิงและชายหายสังสัยได้ว่า...ผู้หญิงจะเป็นผู้นำได้จริงหรือไม่

เรวดี วัฒนาธรัพย์ จบการศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เกียรตินิยมอันดับหนึ่งเหรียญทอง และปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ด้วยเกียรตินิยมอันดับหนึ่งเหรียญทองเช่นเดียวกัน เชื้อมา ร่วมงานกับธุรกิจให้บริการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการอย่างบาร์เทอร์คาร์ด (ประเทศไทย) จำกัด (Bartercard Thailand) เมื่อเดือนสิงหาคม 2548 ที่ดำเนินผ่านมา 15 ปี ที่ดำเนินผ่านมา 15 ปี การขยายตัวภูมิภาค ก่อนจะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้จัดการ เมื่อเดือนกรกฎาคม 2553

“การทำงานกับบาร์เทอร์คาร์ด ซึ่งเป็นธุรกิจต่างประเทศ ที่เข้ามาร่วมงานในประเทศไทย ลักษณะการทำงานการที่เราจะได้เลื่อนตำแหน่งเขาไม่ได้ดูว่าเราเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย อายุมากหรือน้อย แต่พิจารณาจากผลของการที่เราทำซึ่งมันมีตัวเลข ชี้วัดความสามารถของเราราดี เป็นรายวัน รายเดือน รายปี ขณะเดียวกันไม่แค่ผลงาน แต่เป็นเรื่องของการทำงานเป็นทีม และการท่องค์กรมีเป้าหมายที่ชัดเจน ทำให้เกิดแรงจูงใจกับพนักงานด้วยว่าเข้าทุ่มเทกำลังความสามารถแล้วเข้าจะได้อะไรตอบแทน”

หลายคนอาจจะมองว่าเธอภารก้าวสู่ตำแหน่งสูงสุดขององค์กรในเวลาอันรวดเร็ว แต่สำหรับเรวดี เธอบอกว่านี่คือ “โอกาส” ที่เธอได้รับและต้องทำให้ดีที่สุด

“ไม่เคยถูกตัวเองเหมือนกันว่าเร็วไปไหมกับตำแหน่งนี้ แต่มองว่าเมื่อไหร่โอกาสถึงจะทำอย่างไรให้ประสบความสำเร็จ มากกว่าที่สำคัญคือตำแหน่งนี้ไม่ใช่พวกคนเก่าจะไปแล้วจับเรามานั่ง แต่เราได้รับการวางแผนด้วย เตรียมตัวนานาถึง 3 ปี และไม่ได้มีแค่เราคนเดียวที่ได้รับการแ荐ติดเด่น ตอนนั้นเรารักแค่ทำในส่วนของเราระดับต่ำสุด ไม่ได้คิดว่าจะได้หรือไม่ได้ เพียงแต่เรา ก็เตรียมตัวให้พร้อม วางแผนไว้ก้ามีอ้วนน้ำมน้ำเงินเราจะได้ทำหน้าที่ตรงนั้นให้ดีที่สุด เมื่อเรามานั่งเก้าอี้ตัวนี้แล้วเราก็ต้องเตรียมความพร้อมให้กับผู้ที่จะก้าวขึ้นมาแทนเราด้วย”

บาร์เทอร์คาร์ด เป็นบริษัทผู้ให้บริการระบบแลกเปลี่ยนสินค้า และบริการโดยไม่ต้องใช้เงินสด ที่ใหญ่และเติบโตเร็วที่สุด

เรวดี วัฒนาธรัพย์ ‘ความสามารถ’พิสูจน์ได้ MD บาร์เทอร์คาร์ด

ในโลก มีสายอยู่ใน 6 ประเทศทั่วโลก เรวดี เป็นผู้หญิงคนแรก และคนเดียวที่ก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ ด้วยอายุที่น้อยที่สุด ซึ่งนั้นก็ไม่ใช่ปัญหาในการทำงาน เพราะ MD สาวคนนี้ใช้ “ความสามารถ” หยิบยื่นให้กับลูกค้า และผู้ร่วมงานทุกระดับ

“การประสานงานกับสาขาหรือลูกค้าต่างประเทศไม่เท่าไร เพราะเขามีสนใจใจอยู่แล้วว่าเราอยู่ที่ไหนในเมืองไทยก็มีบ้าง เพราะวัฒนธรรมบ้านเรามองว่าเราเด็ก เราจะทำอะไรได้ ดังนั้น สิ่งที่เราต้องแสดงออกคือใช้ความจริงใจคุยกัน อย่างเพื่อนร่วมงานที่เคยอยู่ระดับเดียวกัน พ่อวันหนึ่งเรามาอยู่ด้ัน เราต้องกล้ายเป็นนายเชา ก็ต้องมาทำความเข้าใจกัน คุยกันว่าขอเวลาทำงานให้เราได้พิสูจน์ตัวเองว่าเราทำอะไรได้เป้าหมายที่เราคิดจะทำให้องค์กร และทีมงานเติบโตไปพร้อมๆ กันได้อย่างไร ซึ่งทุกคนก็ให้โอกาสที่จะให้เราทำงาน”

Assumption University
Public Relations Department
Press Clipping

Date : November 26, 2011

Media Title : Naew Na

Page : No. 14

ระยะเวลาปีก้าวๆ เรวดี บอกว่า มีบททดสอบการเป็นผู้นำของเชือกยูตตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการเมือง หรือล่าสุด เหตุการณ์อุทกภัยครั้งใหญ่ที่ประเทศไทยเผชิญอยู่ ตอนนี้ ก็ส่งผลกระทบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

“น้ำท่วมจะมองว่าเป็นเรื่องของกรรมชาติอย่างเดียว ไม่ได้ แต่เราต้องเตรียมพร้อมที่จะรับมือกับปัญหาอย่างไร ตั้งแต่การทำงานถ้าน้ำท่วมไฟฟ้าใช้การไม่ได้ระบบฐานข้อมูลใช้การไม่ได้ จะต้องทำอย่างไร ลูกค้าธุรกิจก็โคนเรางจะช่วยเหลืออย่างไร ที่สำคัญคือ พนักงานคนในองค์กรของเรา เราจะช่วยเหลือเขาได้อย่างไร เป็นเรื่องที่เราต้องตัดสินใจวางแผนกันล่วงหน้า ไม่ใช่ว่ารอให้น้ำท่วมแล้วมาแก้ปัญหาทีหลัง และถึงแม้ยอดขายเราจะลดลง แต่ก็ยังดีกว่าลูกค้าหลายๆ รายที่ต้องปิดกิจการชั่วคราว ในขณะที่เรายังพอดำรงไว้ได้ ก็พยายามที่จะทำสนับสนุน ช่วยเหลือลูกค้าและพนักงาน”

ไม่เพียงแต่หน้าที่ผู้นำองค์กรเท่านั้นในบทบาทของความเป็นภารยา และคุณแม่ของลูกสาววัยขวบเศษ เรวดี ก็ทำได้ไม่บกพร่อง

“ด้วยหน้าที่การงานที่หนัก บทบาทของภารยา และแม่ อาจจะทำให้เวลาที่เป็นส่วนตัวของเราง่ำเงินๆ มันหายไป นอกเหนือเวลางานจึงเป็นเวลาของครอบครัว โดยมีลูกมาเป็นอันดับหนึ่ง ในวันธรรมดาที่ต้องไปทำงาน ก็พยายามจะตื่นเช้าเพื่อที่จะมาใช้เวลา กับลูกก่อนไปทำงาน กลับบ้านตอนเย็นก็เล่นกับลูก พาลูกเข้านอน คือ เวลามันน้อยแต่เราให้เวลาให้คุ้มค่าที่สุดให้ลูกซึ่งชับความรักที่เรามีให้เข้าซึ่ง彼此ดีที่ว่ามีคุณป้าของลูกมาช่วยดูแลด้วย ก็ทำให้ไม่ห่วงมาก หากเป็นช่วงวันหยุดก็ไปเที่ยวกับสามคน พ่อ แม่ ลูก เพราะการห้องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นในประเทศหรือต่างประเทศ ทำให้ได้เจอกสถานที่ใหม่ คนใหม่ หรือเรื่องราวใหม่ๆ ให้เราได้เรียนรู้ตลอดเวลา”